

Beste mensen,

Je mag het gerust weten:

Ik heb het altijd al voor schapen gehad,
in het voorjaar kijk ik altijd uit om de lammetjes te zien springen
en lopen in het veld.
Daarom vind ik het niet erg om met een schaap vergeleken te worden.
Zeker niet als ik weet dat er een herder of een herderinnetje is
die voor mij zorgt,
dat ik mag vertrouwen in diegene die mij roept en mij bij naam kent.

Tegelijkertijd ben ik dankbaar om die andere schapen
met wie ik in de kudde loop.
Al zegt de volksmond een dom schaap.
Slimme biologen vinden het juist verstandig dat dieren in een kudde lopen:
zo beschermen ze zichzelf.
En ... ze werken uitstekend samen: als een schaap aan de rand van de kudde
gevaar opmerkt, weten de andere schapen dat al heel snel.
Er is nog meer over te vertellen, dus ik weet al welk dier ik op de impulsavond
zal voorstellen...

Jezus vergelijkt zichzelf met een goede herder.
Zijn schapen zijn 's nachts geparkeerd met de schapen van andere herders
in een gemeenschappelijke schaapskooi, een afsluiting in open lucht.
's Morgens roept hij op zijn schapen, zij herkennen zijn stem,
zij komen naar buiten en zij volgen hem.
Hij trekt op kop en gaat op zoek naar lekker mals gras.
Die herder drijft ook niet dwingend zijn schapen op:
hij gaat vooraan, en men volgt hem vrijuit.

Het is een beeld dat in de bijbel nog wordt gebruikt:
God kent alle mensen bij hun naam, Hij roept ook ons
en zo zitten we hier vandaag samen.

De kudde is dus van belang, zoals ook de tekst van de 1e lezing aangeeft:
want soms gebeuren er dingen in ons leven die ons doen verstommen,
waar we geen raad mee weten.
En dan is het belangrijk dat we ons omringd worden.

SAMEN.

Niet altijd gemakkelijk.

Er zijn wel eens meningsverschillen,
knopen die het fijne samenwerken belemmeren,
onbegrip of misverstanden,
het zoeken en aanpassen waar een geloofsgemeenschap staat
of zou willen staan,
merken dat de tijdsgeest en de corona zijn sporen nalaat
in ons gelovig samen zijn.

En in dit alles: ons geroepen weten in de taak die we vervullen,
als moeder, als vader, als vrijwilliger, als pastor, als poetsvrouw of hoe dan ook:
als we onze taak met vreugde en inzet vervullen,
dan helpt ons dat als gelovige kudde ook verder.
Want die Ene kent ons, vertrouwt ons en is er ook we ons klein voelen.

Zoals gezegd:

ik ben dankbaar dat Jezus het beeld gaf van de herder en zijn schapen.
Laat mij maar in een grote kudde blijven
en luisteren naar zijn stem.

Lieve Van Driessen